

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 47 (5421)
ПЯТНІЦА
28
ЛЮТАГА
1936 г.

Год выдання XIX

СЁННЯ У НУМАРЫ:

АБ ПАРТЫЙНАЙ ПРАПАГАНДЗЕ — ПРАМОВА СЯКРАТАРА ЦК ВКП(б) ТАВ. А. АНДРЭЕВА НА АДКРЫЦЦІ ВЫПІСНАЙ ШКОЛЫ ПРАПАГАНДЫСТАў ІМЯ Я. М. СВЕРДЛОВА ПРЫ ЦК ВКП(б). ПЕРАДАВЫ АРТУКУЛ — ЗА ЛАТЫ ФОНД УРАДЖАЮ. МАЛЕНЬКІ ФЭЛЬЕТОН: К. КРАПІВА — ХОЦЬ-БЫ ў ФУРМАНА ЗАБЫТАЛІСЯ. С. ГАЛКІН — ЧАМУ ЗАЦЯГВАЕЦЦА БУДАЎНІЦТВА СУШЫ-ЛІАК.

ПУКШАНСКАЯ — АБ НЕКАТОРЫХ «ПАСІВНЫХ». ФІНКЕЛЬБЕРГ — Вывучаем кожнага камуніста. П. ЧЫКУН — ГОД НАРАДЖЭННЯ 1915. ЗА РУБІЖОМ: ФРАНЦУЗСКАЯ ПАЛАТА ДЭПУТАТАў АДОВЫЛА РАТЫФІКАЦЫЮ ФРАНКА-СОВЕЦКАГА ДАГАВОРУ АБ УЗАЕМНАЙ ДАПАМОЗЕ.

Залаты фонд ураджаю

Мы паліжамся да вясны, да пасеўнай кампаніі 1936 года. Галоўная і рашучая задача, якая стаіць у гэтым годзе, — дабіцца значнага павышэння ўраджайнасці ўсіх культур — зернавых, ільняных, бульбяных, траў. Гэты год з'яўляецца першым годам барацьбы за выкананне ўказанняў таварыша Сталіна — дзевяціштыднёвага вытворчасці хлеба да 7—8 мільярдаў пудоў. Таму ў гэтым годзе павышэнне ўраджайнасці з'яўляецца асноўным мярзам класіі партыйнага і савецкага кіраўніцтва раёнаў і работні азмелных органаў, МТС, саўгасаў і калгасаў.

Сельская гаспадарка Савецкай Беларусі значна дазбройваецца ў гэтым годзе трактарамі, камбайнамі і іншымі складанымі сельсгаспадарчымі машынамі. Калгасныя масы разумеюць, што павышэнне ўраджайнасці, павелічэнне збору зернавых і іншых культур з кожнага гектара — гэта і верны шлях да заможнага і культурнага жыцця. Таму ўсёй справа плер у канкрэтным і аператыўным кіраўніцтве, у арганізаваных падрыхтоўках да сяўбы і барацьбы калгасных мас за ўраджай.

За арганізацыю падрыхтоўкі да вясновай сяўбы непасрэдна нясуць адказнасць сякратар раённага камітэта партыі, старшыня райвыканкома, загалік раёна, дырэктар МТС і саўгаса. Аб гэтай непасрэднай адказнасці асабліва неабходна напамінаць у сувязі з тым, нездавальняючай падрыхтоўкай да сяўбы насення ва многіх раёнах БССР.

Насенне — залаты фонд будучага ўраджаю. Не можа быць павышэння ўраджайнасці, калі ў кожным калгасе не будзе падрыхтавана да сяўбы высокага тунковага, ачышчанага, правярэнага на ўсхожасць насення. Між тым ва многіх раёнах БССР за гэты раішчачы асянны падрыхтоўкай да сяўбы пасараўдому не ўваляса партыйнае і савецкае кіраўніцтва (Меніслаўскі, Каспюковіцкі, Магілёўскі, Горацкі, Чырвонапольскі, Старадарожскі, Дрысенскі і іншыя).

Толькі поўным забяспічэннем ба-рацьбы за павышэнне ўраджайнасці можна вытлумачыць такія ганебныя факты, калі, напрыклад, у Магілёўскім раёне шэраў сельсаветаў — Машнацкі, Мастоцкі і іншыя — яшчэ нават не прыступілі да ачысткі насення. Больш таго, у калгасе «Шлях соцызлізма», «Авангард» і іншых Горацкага раёна насенны матэрыял ляжыць пад снегам, псуецца і гніе. Хіба гэта не злачыства? У раёне раёнаў такіх важнейшых мерапрыемстваў, як міжкласны абмен насення і гатункаабмен праз склады дзяржфонда і Заготзяна, знаходзяцца пад пагрозай зрыну.

Ачыстка насення не арганізавана. Райземадзелы часта не ўмеюць аператыўна кіраваць гэтай важнейшай справай. Чаго варты, напрыклад, такія факты, калі ў Піншчынскім сельсавеце, Магілёўскага раёна на тры калгасы ёсць тры трыеры, а ў Машнацкім сельсавеце, гэтага-ж раёна, няма ні аднаго трыера, у той час, як у асобных калгасе і саўгасах трыеры стаіць месцамі. Такое становішча можа быць толькі ў выніку бездзейнасці загалік раёна.

Асобныя раённыя азмелныя органы і старшыні сельсаветаў і калгасаў, каб прыкрыць сваю дрэнную работу, становяцца на шлях прамога акупаірацельства і ашукання партыі і дзяржавы. Напрыклад, у Таранюцкім сельсавеце, Магілёўскага раёна, па зводках раёна лічыцца засыпанна шпаніцы 151 проц., на справе-ж, аказваецца, засыпанна ўсёго 84 проц.; вікі па зводках раёна засыпанна 108 проц., а на справе ўсёго 77 проц.; ачышчана ільняна на зводках 100 проц., а на справе ўсёго 47 проц. Падобныя факты акупаірацельства маюць месца і ў іншых раёнах. З кожнай спробай ашукання партыі і дзяржавы, акупаірацельствам павінна ў кожным раёне весціся рашучая, бязлітасная барацьба.

Выключнае значэнне мае справа абмену гатункавага і палешпанага насення паміж калгасамі і ў пунктах Заготзяна. У раёне раёнаў (Гомельскі, Старадарожскі, Віцебскі, Чырвонапольскі, Нараўлянскі, Меніслаўскі, Кіраўскі, Быдзюцкі, Лепельскі і інш.) міжкласны абмен насення арганізаван вельмі дрэнна. Белааготзярно і яго органы на месцах працуюць дрэнна. На барысаўскім і каспюковіцкім пунктах Заготзяна гатункавае насенне змяшчалася а раданам, а ў меніслаўскім, смядзінскім і іншых складах Заготзяна яшчэ і дагэтуль насенне не падрыхтавана да абмену.

Пара зраўнець партыйнаму і савецкаму кіраўніцтву раёнаў, у якіх абмен, ачыстка і правёрка на ўсхожасць насення знаходзяцца пад пагрозай зрыну, што насенне не ўхаліўшыся за якое нельга забяспечыць большэвіцкай падрыхтоўкі да вясновай сяўбы, большэвіцкай барацьбы за ўраджай.

Згодна рашэння ЦК ВКП(б) і Саўнаркома СССР к 10 сакавіка высокакласнае, ачышчанае, правярэнае на ўсхожасць насенне павінна быць поўнасцю падрыхтавана да вясновай сяўбы ў кожным калгасе і саўгасе.

Неабходна ў бліжэйшыя дні прыступіць да правёркі гатунасці насення да сяўбы ў кожным калгасе, прыцягваючы да гэтай работы спецыялістаў і раёныя актывы. Неабходна ў раённым друку ўзмацніць асвятленне падрыхтоўкі да сяўбы і барацьбы за павышэнне ўраджайнасці.

Забяспічэнне насення — гэты залаты фонд высокага ўраджаю 1936 года — вось баявая задача.

наш спробай ашукання партыі і дзяржавы, акупаірацельствам павінна ў кожным раёне весціся рашучая, бязлітасная барацьба.

Выключнае значэнне мае справа абмену гатункавага і палешпанага насення паміж калгасамі і ў пунктах Заготзяна. У раёне раёнаў (Гомельскі, Старадарожскі, Віцебскі, Чырвонапольскі, Нараўлянскі, Меніслаўскі, Кіраўскі, Быдзюцкі, Лепельскі і інш.) міжкласны абмен насення арганізаван вельмі дрэнна. Белааготзярно і яго органы на месцах працуюць дрэнна. На барысаўскім і каспюковіцкім пунктах Заготзяна гатункавае насенне змяшчалася а раданам, а ў меніслаўскім, смядзінскім і іншых складах Заготзяна яшчэ і дагэтуль насенне не падрыхтавана да абмену.

Пара зраўнець партыйнаму і савецкаму кіраўніцтву раёнаў, у якіх абмен, ачыстка і правёрка на ўсхожасць насення знаходзяцца пад пагрозай зрыну, што насенне не ўхаліўшыся за якое нельга забяспечыць большэвіцкай падрыхтоўкі да вясновай сяўбы, большэвіцкай барацьбы за ўраджай.

Згодна рашэння ЦК ВКП(б) і Саўнаркома СССР к 10 сакавіка высокакласнае, ачышчанае, правярэнае на ўсхожасць насенне павінна быць поўнасцю падрыхтавана да вясновай сяўбы ў кожным калгасе і саўгасе.

Неабходна ў бліжэйшыя дні прыступіць да правёркі гатунасці насення да сяўбы ў кожным калгасе, прыцягваючы да гэтай работы спецыялістаў і раёныя актывы. Неабходна ў раённым друку ўзмацніць асвятленне падрыхтоўкі да сяўбы і барацьбы за павышэнне ўраджайнасці.

Забяспічэнне насення — гэты залаты фонд высокага ўраджаю 1936 года — вось баявая задача.

ПАМЁР Вялікі вучоны АКАДЭМІК І. П. ПАУЛАУ

ЛЕНІНГРАД, ВАСІЛЬЕУСНІ ВОСТРАУ, 7 ЛІНІЯ, ДОМ 2 СЕРАФІМЕ ВАСІЛЬЕУНЕ

ПАУЛАВА І. П. СОВЕТ НАРОДНЫХ КАМІСАРАў СІОУЗА ССР і ЦЕНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ УСАВОУЗНАЙ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (БОЛЬШЭВІКОЎ) ВЫКАЗВАЮЦЬ ВАМ І ВАШАЙ СІМІ СВАЁ ГЛЫБОКАЕ СПАЧУВАННЕ З ПРЫЧЫНЫ СМЕРЦІ ІВАНА ПЕТРОВІЧА ПАУЛАВА—ВЯЛІКАГА ДАСЛЕДЧЫКА І СУСВЕТНАГА ВУЧОНАГА.

Совет Народных Комиссаров Союза ССР и Центральный Комитет Коммунистической партии (большевиков) в жалком поведении об извещении великого ученого Ивана Петровича Паулава, який последовал 27 лютага ў 2 гадзіны 52 мінуты пасля нядоўгай хваробы. ЦК ВКП(б).

СМЕРЦЬ АКАДЭМІКА І. П. ПАУЛАВА

МАСКВА, 27 лютага. (БЕЛТА). 27 лютага г. г. ў 2 гадзіны 52 мінуты памёр вялікі савецкі вучоны акадэмік Іван Петровіч Паўлава.

22 лютага насення нядоўгага грывознага недамагання ў Івана Петровіча раптам надзілася тэмпература і адначасова выніліся іншыя адзнакі больш цяжкага грывна. У суботу, 22 лютага, запярэна да хварогі прафесар М. М. Бок канстатаваў рэальны бранхіт буйных і сярэдніх бронхаў пры адвальнічым агудным становішчы і добрай дзейнасці сэрца.

З Масквы быў вылікан прафесар Д. В. Плетнёў, а ў далейшым М. В. Чарнушкін. Да ночы з 25 па 26 лютага хвароба працякала нармальна, нават у некаторы тэндэнцыі на паліпшыне. Гэту ноч хворы прабывў беспаспайна. Упершыню за гэты хвароба разка ўчарашня пульт не адзіраецца з таго ж часу.

Ганіной 26 лютага кансіліум урачоў вызначыў двуххворую запіўную пневмонію, закапіўшую амаль цалкам ніжнюю долі правага і левага лёгкіх. Непакой хварогі працягнуў нарастаць. З'явіліся сардэчныя прытомнасці, ікота, сардэчныя перабоі. Пульт часамі падняўся да 130. Запрошаны на кансіліум М. П. Нікіцін арганічных змен з боку нервовай сістэмы не выявіў.

К вечару таго-ж дня пульт настолькі знізіўся к горшаму, што прышлося не раз зварачацца да падскурлага і ўнутрыгруднага ўвадлення сардэчных сродакаў. На вяртаны кансіліум было вызначана значнае павелічэнне пневманічных атавоў пры адначасовам падзенні тэмпературы і рэзкім аслабленні сардэчнай дзейнасці. У 10 гадзін вечара — яшчэ колілае, пульт непаводна — 150, халодны пот, сіноха. Радам энергічных мер хварогі удалося часова вынесці са становішча колілае. У 2 гадзіны 45 мінут колілае паўтарыўся і ў 2 гадзіны 52 мін. хворы памёр.

Ленінградскі совет з глыбокім жалем паведаміла рабочых і работніц, усіх працоўных аб смерці вялікага савецкага вучонага, акадэміка

Івана Петровіча Паўлава

паведаваўшы ў ноч на 27 лютага ў 2 гадзіны 52 мінуты. Ленінградскі совет выказаў спачувальнае жонцы і дзецям Серафіме Васільеўне, усім яго сям'і, шматлікім вучням і паследуючым з половам людзям іх аднакі ўтрыты. ПРЭЗІДЫУМ ЛЕНІНГРАДСКАГА СОВЕТА

ІВАНА ПЕТРОВІЧА ПАУЛАВА

Канцына паследова пасля нядоўгай хваробы 27 лютага ў 2 гадзіны 52 мінуты ночы. ПРЭЗІДЫУМ АКАДЭМІІ НАВУК СІОУЗА ССР.

Палата дэпутатаў адобрыла ратыфікацыю франка-савецкага дагавору

ПАРЫЖ, 27 лютага. (БЕЛТА). Палата дэпутатаў адобрыла ратыфікацыю франка-савецкага дагавору аб узаемнай дапамозе большасцю — 353 галасы супроць 164.

Гутаркі мусаліні з германскім паслом у Рыме

ЛОНДАН, 26 лютага. (БЕЛТА). Згодна весткам рымскага карэспандэнта агенства Рэйтар, гутаркі паміж мусаліні і германскім паслом у Рыме акаравалі выключна франка-савецкі дагавор аб узаемнай дапамозе. Калі пакт будзе ратыфікаваны, ніша карэспандэнта, то, як думалі, і Італія і Германія, магчыма, данасірауюць дакарскі дагавор.

«ВУТКА» ІТАЛЬЯНСКАГА ДРУКУ

РЫМ, 25 лютага. (БЕЛТА). Увесь італьянскі друк азмічае паведамленне з Лондана, быццам народны камісар па замежных справах Літвінаў паведамаў Лізе нацыі, што ў выпадку, калі ўнікне пытанне аб канкрэтным дапамозе Асісіні, Савецкі Союз будзе гатуў паслаць у Асісінію бясплатна вялікую колькасць зрна.

ПАСЛЕДВАНІ КОМУНІСТАў У ГРЭЦЫІ

ВЕНА, 26 лютага. (БЕЛТА). Як паведамаюць з Афіні, учора па распараджэнню грэцкага ўрада аршываваны старшыня камуністычнай фракцыі новавыбарача парламента — Склаваціс. Прадлогам да аршыту в'яўляецца «опакаванне і паклёп, накіраваны супроць урада, сапраўднага грэцкага, як адначасе карэспандэнт «Фейе фрые прэсе», узмацненая актывнасць кампартыі.

Прэзідэнт Акадэміі навук А. П. Карпінскі пра акадэміка Паўлава

Цяжкае ўтраці панесла савецкай і ўсё савецкай навука ў асобе толькі што памёршага Івана Петровіча Паўлава. Ужо даўно па ўсёй нашай краіне і за яе межамі пахрылася слава аб выдатных вольгах Паўлава над праўдзенымі вышэйшай нервовай дзейнасцю ў жыццё і ў фізіялагічнай асноўнай. Цэнтрам, дзе вялікі гэты даследаў, была на працягу амаль год фізіялагічная лабараторыя Акадэміі навук, гэтапаўнаважана ў асноўнай галіне ў Інстытуце фізіялогіі і паталогіі вышэйшай нервовай дзейнасці. Адначасова Іван Петровіч Паўлава кіраваў аналагічным даследамі ва ўсёсавезным інстытуце эксперыментальнай медыцыны, дзе ў яго веданні анахадзілася асабае аддзяленне, і рэгулярна наведваў ленінградскія поліклетычныя клінікі, дзе вёў асабісты нагляд, прымяняючы да дыягностыкі і лячэння неўрозаў і псіхозаў рэзультаты сваіх вывадаў з паводнах жывых істот, які вынікі эканамернай работы галаўнога мозга.

У гэтай апошняй галіне Іванам Петровічам было многа ўжо зроблена, але з яго асабістым слоў я ведаю, што далейшы плыў гэтай работы быў ім толькі намыслы. У ён спыняўся дзевяці не да канца.

Гэты рашчў інаш. Пліжае гора, страта сына падарвала арганізм, толькі што пераможы сур'яную хваробу, і з новым захворваннем ён ужо не справіўся.

Смерць Івана Петровіча пажка перажываецца ўсім вучоным савецкай і ўсёй краінай. Даўнаў савецкай навуцы такую велічыню.

ВЫДАТНЕЙШЫ ВУЧОНЫ ЭПОХІ ЛЕНІНА—СТАЛІНА

Імя акадэміка Івана Петровіча Паўлава стаіць у радзе велізарнага працягу савецкай навуцы з стваральніцкай фізіялогіі — навуцы аб жыццёвых адраўтленнях жывых арганізмаў аж да самых вышэйшых адраўтленняў — нервовай сістэмы і псіхікі чалавека.

Імя І. П. Паўлава стаіць у радзе такіх стваральніцкаў фізіялогіі як Гарвей, Клод, Барнар, Мальпігі, Бесер, Жюльі, Менікаў, Луі Пастэр, Велер, Броун, Сікар, Сечэнаў і інш. І калі многі з іх належалі больш за ўсё адкрыццям тых ці іншых важнейшых навуковых фактаў, то Паўлава належал адкрыццям і ўтвараўніцтвам новых галін і раздзелаў гэтай важнейшай навуцы жывельнага свету.

Што гэта так, паказвае характар і аб'ём яго работ. Тут мы бачым і работы аб нервах, што кіруюць дзейнасцю настраўнікавай жалы і інервальных сэрца, фізіялогію печалі, палеае вучэнне аб рабоце страўнічных жалез (1903 год). Гэтыя работы строга навукова эксперыментальна ўгрунтаваны. Сам эксперымент, як метал даследавання, у іх узяты на велізарную вышыню як ні ў аднаго даследачыка жывой прыроды. Эксперымент у руках Паўлава стаў магчымым і дасканалым металам даследавання.

Стварэннем вучэння ўмоўных і безумоўных рэфлексаў Паўлава, як ніхто, пранік у самую глыбіню вышэйшай нервовай дзейнасці.

Трэба прама сказаць, што з таго часу калі фізіялогія стала аб'ектам работы Паўлава — імя стала сапраўднай навукай у сістэме ўсёго прыродазнаўства.

Важнейшымі вывадамі дасягненняў І. П. Паўлава многа дасягненняў год карыстаецца медыцына ўсёго свету — як у справе пазнання паталогіі чалавека, так і яго лячэння ў галіне тэрапіі ўнутраных органаў, нервовай зхворванняў, а ў апошні час псіхічных і інш.

Метадалогічнай асновай усіх работ І. П. Паўлава з'яўляецца натуральна гістарычны матэрыялізм (Дарвін, Гекель, Тымраева і інш.). І ніхто, як Паўлава, стоіць на гэтых матэрыялістычных пазіцыях, не абрушваючы так рашуча ў іх абарону на ідэалізм (італіянцаў), які распыў пытаньні кветкай імяна ў гэтай галіне навуцы да тэсу прыходу ў не Паўлава.

Але можа сказаць, што мы страцілі вялікага вучонага і бліскавага эксперыменталіста — гэтаў савецкай фізіялогіі, мы страцілі лепшага настаўніка, які выхаваў сотні вучоных у яго галіне.

Вось чаму мы сціліем нашы жалы перад прахам гэтага найвялікшага вучонага вялікай эпохі Леніна—Сталіна.

І. З. СУРТА
Прэзідэнт Беларускай Акадэміі навук.

ДЭЛЕГАЦЫІ НА ПАХАВАННЕ АКАДЭМІКА І. П. ПАУЛАВА

МАСКВА, 27 лютага. (БЕЛТА). Для ўдзелу ў пахаванні акадэміка Івана Петровіча Паўлава з Масквы выязджаюць у Ленінград акадэмікі В. І. Камароў, Н. С. Курчавоў, А. М. Дабрынін, В. Г. Фосевіч, Н. П. Гартуноў, А. А. Рыхтэр, Г. А. Надсон, Н. І. Вавілаў, С. І. Вавілаў, П. П. Давараў, М. А. Савельеў, прафесары Дочка Костаў, С. Б. Пашуванца, Ю. Ю. Шахель і таварышы І. В. Зубаў.

У пахаванні прымуць таксама ўдзел усе акадэмікі, якія прыязьваць у Ленінград.

Прэзідыум Усеукраінскай Акадэміі навук вылучыў дэлегацыю для ўдзелу ў пахаванні акад. Паўлава ў складзе: народнага сякратара Акадэміі навук УССР акад. Палавона і акадэмікаў Вараб'ева і Леантовіча.

ДА ПАДЗЕЙ У ЯПОНІІ

Палтрывіваюць урад, падраўжаючы спробы скончыць выступленне «без далейшых кросярацінаў» у адстаку. У гэтым галаўнога паліцэйскага кіраўніцтва ўстаноўлены ваенныя кардоні, якія не дапускаюць туды прахожых.

Гаворачы аб утвараўніх падзеях, агенства піша, што 26 раніцоў ўрадавыя войскі асадылі ўзельніцкаў пугу ў будынку кіраўніцтва паліцыі. Патальнік паліцыі Огуры, згодна першапачатковых паведамленняў, быў забіт, але ў далейшым паведамылася, што ён уцёк і ўстанавіў часовае кіраванне ў другой частцы горада. Ваенныя ўтды ўказваюць, што штаб тэрытарыяльна гарнізона, які супрацоўнічае з урадам, спачатку ўвясціў надзвычайнае становішча. Слелам за гэтым імператар і ўрад абвясцілі ваеннае становішча.

Газета «Хонь» паведамае, што князь Сайонлі ўчора ўцёк са сваёй рэзідэнцыі каля Сідзуока і знаходзіцца ў рэзідэнцыі начальніка паліцыі.

ВЫКЛІК УРАДАМ ПАДМАЦАВАННЯ

НЬЮ-ІОРК, 27 лютага. (БЕЛТА). Паведамленне, што японскаму ўраду спатрабіліся падмацаванне войскамі праз некалькі гадзін насення абвядчэння ваеннага становішча, тлумачыцца як свядчэнне таго, што становішча сур'янае. Калі хваляваныя лавалаваны і ў іх было змяшана толькі невялікая колькасць маладых афіраў, то нягледзячы на ўрад абвясціў пра пачат часу пачаў пачатку паліцыі аб выліку падмацаванняў, тым больш, што ў Токіа заўбэды многа войск.

ПЕРАГАВОРЫ ПАМІЖ ПУЧЫСТАМІ І УРАДАВЫМІ УЛАДАМІ

ТОКІО, 27 лютага. (БЕЛТА). Агенства «Домей пусі» паведамае, што ў перагаворах паміж пучыстамі і ўрадавымі ўладамі з боку ўрада пачаў ўдзел члені вышэйшага ваеннага савета генерал Мадзакі, Абе і Нсі. Апошні, паводле слоў агенства, прапанавалі пучыстам вярнуцца ў казармы к 8 гадзінам раніцы 28 лютага ў распараджэнне сваіх намандараў.

Удалося перадаць пучыстаў вярнуцца ў казармы.

Узняць тэмпы лесавывазак

Тычы выканання плана лесарасправава за першыя месяцы 1936 года ўнашаюць сур'яную трывогу. З месяца ў месяц план вырубкі лесу не выконваецца на пераважнай большасці леспрамагаў. Асабліва дрэнна абстаіць справа з вывазкі лесу. Гэта стварае рэальную пагрозу невыканання квартальнага плана вырубкі і асабліва вывазкі лесу.

А што значыць не выкананне плана першага квартала? Гэта значыць упущэнне найлепшы час для работы ў лесу, упущэнне найлепшую дарогу для вывазкі. Гэты значыць накіраваць велізарны масы матэрыялу ў лесу, які прыдзецца пасля вывазкі лесунай дарогай, талы як цягавая сіла калгасаў будзе занята на сельсгаспадарчых работах. А самае галоўнае — зрыў вывазкі лесу можа стварыць перабоі ў забеспячэнні лесам нашай прамысловасці. А трэба памятаць, што ў агульна-асоўным плане лесарасправавак БССР займае даволі значнае месца.

Рашэннем ЦК КП(б)Б з 20 лютага па БССР праходзіць двухдзяднік лесарасправава і вывазкі. ЦК КП(б)Б абавязваў дырэктароў леспрамагаў, начальнікаў механізавааных участкаў, сякратароў райкомаў КП(б)Б і старшыня РВК на аснове шырокага разгортвання станаўскага руху забяспечыць

у лютым поўнае выкананне плана і перакрыць невыкананне студзеньскага плана. І вось мінула першая пільноўна-станаўскага двухдзяднік. Па асобных леспрамагсах яна дада некаторы ўдзель вырубкі і вывазкі лесу. Але належнага зрыну ўсё ішчэ няма.

Раней дырэктары леспрамагаў і іншыя работні лесу ўсё віну за дрэнны ход лесавывазак ускладзілі на надвор'е. «Няма, моў, снегу», — гаварылі яны. Але пилор надвор'е ўжо ўстанавілася. Дарога добрая. І ўсё-ж тэмпы вывазкі лесу нярастаюць непадулічальна марудна.

Але можны яшчэ антэмеханізатарскія настроі сярэд многіх работнікаў лесу. Яшчэ не ўмеюць як след выкарыстоўваць тэхніку, машыны, якімі забяспечылася лесарасправаўкі.

Асноўная маса лесу павінна быць вывезена гужом. Значыць, трэба арганізаваць работу ў калгасах такім чынам, каб забяспечыць выкананне кожным калгасам плана лесавывазкі. Райкомы партыі, райвыканкомы павінны ўзмяніць сваё кіраўніцтва на гэтым участку.

У бліжэйшыя дні мы абавязаны забяспечыць такі рагон загатоў, асабліва вывазак лесу, каб выканаць не толькі лютаскі план, але і поўнасцю выканаць квартальнае заданне.

185 кубаметраў у дзень замест 300 кубаметраў. У Баборўскім леспрамагасе хоць і павялічылася вывазак лесу, аднак і тут прадуктыўнасць работы машыны вельмі нізкая. Палава машыны не працуе ў дзе амены а-за адсутнасці шoferаў. Яшчэ горшае становішча з выкарыстаннем механізмаў на барысаўскім механізавааным участку. Тут фактычна працуюць усёго толькі 5 трактараў.

На лесарасправаўках вырастлі матыныя катры трактарыстаў, машыністаў, разгортвацца станаўскае рух сярэд лесарубаў і возчыкаў.

Але можны яшчэ антэмеханізатарскія настроі сярэд многіх работнікаў лесу. Яшчэ не ўмеюць як след выкарыстоўваць тэхніку, машыны, якімі забяспечылася

АБ ПАРТЫЙНАЙ ПРАПАГАНДЗЕ

Прамова сакратара ЦК ВКП(б) тав. А. АНДРЭЕВА на адкрыцці Вышэйшай школы прапагандыстаў імя Я. М. Свердлова пры ЦК ВКП(б) 7 лютага 1936 г.

Таварышы! Усім вядома тая роля, якую адыграў Комуністычны ўніверсітэт імя Я. М. Свердлова ў справе падрыхтоўкі партыйных кадраў для самых рознастайных галін работ нашай партыі. І першае, што вам, новымі авердлоўцамі, трэба памятаць у сваёй будучай дзейнасці — гэта прыкладна, працаваць і моцна трымаць сям'ю Свердлоўцаў, каб праз год і тры месяцы ВКП(б) магла б атрымаць атрад кваліфікаваных прапагандыстаў — арганізатараў, так неабходных для далейшага палітычнага справы партыйнай прапаганды.

ЦК ВКП(б) надае сур'ёзнае значэнне адкрываемай на ініцыятыву таварыша Сталіна Вышэйшай школе прапагандыстаў імя Я. М. Свердлова і спадзяецца, што гэта новае Свердлоўца цалкам і поўнасьцю апрадуе ўкладзення на не задачы і падрыхтоўку ў кароткі тэрмін адборных, пранікнутых высокай большавіскай ідэянасцю, кіруючых кадраў прапагандыстаў.

Партыя большавікаў заўсёды вельмі высока ацэньвала прапагандыстскую работу і ўважала адносінамі да не. Дзякуючы гэтаму, яна выхавала загартаваных і духу марксізма і ланінізма сваё шматлікія кадры для ўсіх галін работ. Усім вядома, з якой паймаўшай увагай вылі прапагандыстскую работу ў неадналітковых тэмах тт. Ленін і Сталін і якім перамогай пролетарскай рэвалюцыі яны пастаянна ставілі ў якасці асноўных задач далейшае павышэнне палітычнай выхавальнай работы сярод членаў партыі.

Вядома таксама, што ЦК ВКП(б) на прапаванне таварыша Сталіна, прыняў за асноўны год рад вельмі важных рашэнняў у гэтай галіне партыйнай работы, якія галоўна ўзніклі ў справе прапаганды. І ўсё ж нехта прызнаў прапагандыстскую работу большасцю нашых партарганізацый здавальняючай. Не можа яна лічыцца здавальняючай ні на сваёй размаху, ні па асямці, ні па сваёй арганізацыі. Ва ўсіх тых адносінах прапагандыстская работа яна адстае ад сучасных задач і практычнай работ партыі.

Чым можна вытлумачыць слабасць і адставанне прапагандыстскай работы? Вядома, тым, пера-першае, што не хапае сапраўдных прапагандыстаў для таго, каб абслухаць значна ўзросшую партыйную выхавальную работу, а таксама і тым, што значная частка лепшых работнікаў партыі, будучы заняты на розных участках гаспадарчай, саветскай і іншай работы, недастаткова прыцягнуты да вывешчэння палітычнай выхавальнай работы сярод членаў партыі.

Побач з гэтым трэба прызнаць, што кіраўніцтва справай партыйнай прапаганды ў мясцовых арганізацыях усё яшчэ не забяспечана сапраўднымі арганізатарамі.

Імяна тав. ЦК ВКП(б) школы прапагандыстаў, а рад абласных і краевых партыйных арганізацый па сваёй ініцыятыве ствараюць школы і курсы па падрыхтоўцы прапагандысцкіх кадраў. Але ні

толькі недахопам кваліфікаваных прапагандыстаў тлумачыцца слабасць прапагандысцкай работы? Не толькі гэтым.

Трэба адкрыта сказаць, што слабасць прапагандысцкай работы тлумачыцца і тым, што вядома частка партыйных работнікаў і партыйных арганізацый усё яшчэ няправільна адносіцца да палітычнай прапаганды і, не гледзячы на рад сур'ёзных рашэнняў партыі, дагэтуль яшчэ недастаткова ўсёй якасцю гэтай галіны сапраўднае работу на партыйнай прапагандзе на задні план. На практыцы гэта зводзіцца да таго, што кіраўнікі партыйных арганізацый справу прапаганды цалкам перадаюць сваім аддзелам, культурпалам і прапагандыстам, а самі стаяць у старане ад сапраўднага кіраўніцтва гэтым важнейшым участкам партыйнай работы і пумавіць, што трэба спачатку правесці ўсякі гаспадарчы і імяны кампаніі, а справа прапаганды і палітычнага выхавання членаў партыі можа пачакаць.

Адкуль брацца такая недакладная адносіна прапагандысцкай работы? Вядома, справа не толькі ў тым, што партарганізацыі і іх кіраўнікі практычна загрузаны вялікай колькасцю рознастайных пытанняў. Гэта недахопна тлумачыцца, несумніўна, і тым, што ў пэўнай частцы нашых партыйных работнікаў ёсць такая настрой: раз у нас справа ідзе добра, уладу ўзялі і замацавалі, стварылі сваю сацыялістычную індустрыю, калгасы лад на вёсцы перамогай, вытворчыя планы выконваюцца, — навошта тады асабліва займацца прапагандай і палітычным выхаваннем?

Так, літаральна, выхавалі, напрыклад, у сакратара парткома Балахнінскага палітровага камітэта, які адчытаваў на оргбюро ЦК ВКП(б) аб становішчы агітацыйна-прапагандысцкай работы на сваім прадпрыемстве. Калі ж яго сталі крытыкаваць за некасоўную работу на партыйнаму выхаванню на кампанію, той дама адвадзіў аднаго ў вядомай усім вам паставе ЦК ВКП(б), ён, не гледзячы на гэтыя яўныя недахопы партыйнай работы, здэдуляўся, — чаго ж яшчэ ад яго патрабуюць, калі на заводзе вытворчы план усюгале выконваецца?

Можна не сумнявацца, што ён адвадзіў нашай пэўнай частцы партработнікаў, якія становіцца партыйнай работы гэтую аднаўляць толькі гаспадарчымі паказальнікамі.

Ці правільныя такія настроі? Яны не толькі няправільныя, але проста неіснуючы. Яны ў карані супярэчаць усёй палітыцы і практыцы кіраўніцтва нашай партыі. Значэнне партыйнай прапаганды, г. зн. справа выхавання і ўзніжэння на высокай ідэяны ўзровень свядомасці членаў партыі, у гэты момант не толькі не змяншаецца, а ўзрастае і будзе ўзрастаць. Аб гэтым не раз гаварыў Ленін, гэта нам неаднараза напамінае і таварыш Сталін.

Калі раней задачы палітычнага выхавання і партыйнай прапаганды зводзіліся, галоўным чынам, да абслухвання горада і прамысловых прадпрыемстваў, то цяпер, пасля таго, як калгасы лад на вёсцы калгаснага перамогай, карэнным чынам мяняюцца. Горады, якія падзялялі раёй го, рад і вёскі, спіраюцца і будучы спірацца. Вёска ў пераходзім вядома, пасля перамогай калгаснага лад, ужо не надобна на тое, чым яна была чатыры-пяць год таму назад. З перамогай калгаснага лад у карні змяняюцца матэрыяльныя ўмовы жыцця вёскі. Сіраваецца грань паміж горадам і вёскай на лініі вытворчасці, бо сельская гаспадарка тасаму стала будынай машынай вытворчасці, спіраецца грань і ў адносінах культурынасці. Наглядаецца, напрыклад, як абстаць справа з ліквідацыі няграмацкасці: мы маем палітычна ахоп дзейны школьным адуцэннем, а 9/10 дарослага насельніцтва вёскі ўжо цяпер адуцэннем, а 1—2 гады мы сур'ёзна прапрацуем над ліквідацыяй няграмацкасці застаўшагася дзесятка мільянаў чалавек, мы будзем моцна калгасную вёску пагадоўна грамацкай.

Уявіць, напрыклад, палітыка-заведную работу на вёсцы, для яе цяпер ужо хата-чытальныя станцыі, культурныя ўзроствы палітыка-заведную і культурную работу калгаснай вёскі ў хату-чытальныя цынер умяшчэ ўжо нельга, хата-чытальныя для гэтага цесна. Культурна-асветная і палітыка-заведная работа на вёсцы ўсё больш цяпер будзе будавана палітычна горада. Калгасы пачалі ўжо будаванне свае калгасныя клубы, кіно, тэатры і т. п. Мы абавязаны пайсці ўсёму гэтаму насупраць і дапамагчы калгаснай вёсцы стварыць такія ж культурна-асветныя ўстановы, якія мае гарадскія работні. Перадавалі калгасны і асабліва калгасная моладзь хочучы, каб і яны вядалі тое, што ведае гарадскія работні, каб пар-

Таварыш Андрэев, сакратар ЦК ВКП(б).

«Неабходна, каб тэарэтычная работа не толькі паспявала да практычнай, але і пераждала яе, узброювачы нашых практыкаў іх барацьбе за перамогу сацыялізма».

«Вядзі таксама, што многія няправільны практыкі — ланініцы не вельмі мдуць тэорыю, асабліва з прычыны таго бяспадня практычнай работы, якую вымушаны яны несці па абстаючым. І ланініцы заявілі, што гэта больш чым даўняе думка аб Леніне і ланінізма аўсім няправільная і ні ў якой меры не аспявае сапраўднасці, што імкненне практыкаў аднаўляцца ад тэорыі прычыніць усюму духу ланінізма і багата вялікімі небяспамі для справы».

Тэорыя нам патрэбна была для таго, каб апракынуць буржуазны лад, але тэорыя не ў меншай, а ў большай ступені патрэбна нам работчы клас і дае малодзе ладленне работчы клас мае ўсе магчымасці забяспечыць сабе дастатковую тэхнічную адукацыю.

(І. Сталін, прамова на нарадзе стыханаўцаў).

Хіба гэта не ставіць адначасова велізарных задач павышэння і ўсёй палітыка-выхавальнай работы сярод стыханаўцаў, партыйных і беспартыйных большавікаў?

Калі раней партарганізацыі будавалі сваю работу на тым, каб ліквідаваць галоўным чынам элементарную палітычную няграмацкасць членаў партыі і работчы, то цяпер побач з гэтым неабходна ўзровень партыйнай прапаганды падняць на новую, больш высокую ступень.

Нам нельга збываць таго, што перад намі пастаянна стаяць задачы павышэння тэарэтычнага фаруноў нашых кадраў і масы членаў партыі. Ці можна сказаць, што ў нас справа ў гэтых адносінах аўлаваць добра, што тэарэтычны ўзровень нашых кадраў аўлаваецца?

На жаль, тэарэтычны ўзровень нашых кадраў яшчэ ланініцка стаяць, а мы з гэтым мірашча не можам. Неабходна змагацца з маючымся бестурботнасцю вядомай часткі членаў партыі і адносінах тэорыі. Аб значэнні тэорыі для нашай партыі, для калгаса, та большавіка вельмі многа было сказана тав. Леніным і тав. Сталіным. Вось што гаворыць тав. Сталін адносна тэорыі:

«Работа вольпунам, работа ў поцемках — такі лёд практычных работнікаў, калі яны не вывучаюць ланінізма, калі яны не імкнучыся аўлаваць ланінізмам, калі яны не жадаюць спалучыць сваю практычную работу з неабходнай тэарэтычнай падрыхтоўкай.»

АБ АРГАНІЗАЦЫЙНЫХ НЕДАХОПАХ ПАРТЫЙНАЙ ПРАПАГАНДЫ

У чым жа заклячваюцца практычныя задачы палітычнага выхавання і партыйнай прапаганды?

Перш за ўсё ў тым, каб прымусяць кожную партыйную арганізацыю аразумець усю важнасць партыйнай прапаганды і накопчыць з яе недапаўняю, з няправільнымі адносінамі да прапагандысцкай работы. Справа заклячваюцца ў тым, каб узяць значэнне партыйнай прапаганды да ўсёй сістэмы партыйнай работы, а разам з гэтым узяць значэнне прапагандыстаў. Усё прапагандысцкая работа і кожны прапагандыст павінны знаходзіцца пад пастаянным кіраўніцтвам партарганізацыі.

Усякі самацель у гэтай рабоце павінен быць ліквідаваны. Партарганізацыі павінны паставіць у вядомай адбор здольных людзей для вядзення партыйнай прапаганды гэтых людзей у нас не мала ў любой арганізацыі. Алаваўшы людзей для вядзення парт-

ыйя недахопы ў пастаянную справу партыйнай прапаганды?

Па-першае, у тым, што сакратары мясцовых партыйных арганізацый становіцца партыйнай прапаганды часта адносяць толькі на аснове статстыкі па колькасці, па «ахвату» членаў і кандыдатаў партыі, якія лічыцца ў школах партасветы і туртках, не цікавячыся тым, а колькі ж іх на самай справе вывучылі, як і чаму яны вучацца. Такі чыста фармальны падыход часта прыводзіць да таго, што лічыцца адукаваных адна колькасць, а на самай справе наведваючы значна менш. Так, напрыклад было з турткамі на павучэнню гісторыі партыі на двух буйнейшых прадпрыемствах Чкаўлінскай вобласці — ЧТЗ і «Варшэтабудзе». На ЧТЗ у 5 туртках лічылася 82 чалавекі, а ў туртках лічылася на заняткі 42 чалавекі, чыталі матэрыялы 12 чалавек. На «Варшэтабудзе» ў 5 туртках лічылася 123 чалавекі, а ўвучыліся на заняткі толькі 59 чалавек, а чыталі матэрыялы 8 чалавек. Трэба пакопчыць з гэтым тымлім металам і самаадукаванствам і перастань падыходзіць з фармальнай меркай «ахвату» да такой якаснай справы, як партасвета. Трэба рэзультатна ставіцца справу па сапраўднаму зместу і рэзультатах работ сеткі школ і турток партарганізацыі.

Па-другое, нярэдка камплектаваныя школ і турток ідзе без рабору, у агульным туртку змяшчаюцца члены і кандыдаты партыі з розным узроўнем палітычнай падрыхтоўкі замест таго, каб забяспечыць больш уважлівым падбор на ўзровень адукацыі. Такі няправільны падбор прыводзіць да таго, што адным адукаванымся ў туртку сумна, бо яны ўжо маюць вядома ўзровень ведаў, другім жа трудна паспяваць за імі з-за неадастатковай падрыхтаванасці, а гэта абірае ўсю вучобу. Трэба паклопчыць з гэтай практычнай недаадастатковай падбору ў школ і турток.

Па-трэцяе, нярэдка беспарадку і бясцелымі ў практыцы работы школ і турток, г. зн. стоніваюцца, пры гэтым прапагандыст часта вядзе работу без плана і кіраўніцтва з боку партарганізацыі, і гэта прыводзіць да таго, што людзі, якія адукаваюцца ў туртках на працягу года, не могуць атрымаць неабходных ведаў. Ці можна мірыцца з такой практыкай? Не ўсё гэта адбываецца толькі таму, што няма пастаяннага кіраўніцтва работ турток і школ з боку партарганізацыі.

«Рэвалюцыйная барацьба сацыялістаў Грузіі ў 1905 г. пад кіраўніцтвам ЦК ВКП(б) 1935. Стар. 60. * Вліні правады і настаўнік» — дапаўняе таварыша Сталіна ў Закаўказзі. Выхадзіць Закаўказскага ВКП(б) «Зара»

Сялянскі рух у Гурый ў 1902—1906 гг. авяенні гісторыі славянскіх зладанцаў легендарным. Чытары галы царскі ўрад стаяў у бясцілі перад невялікай работай, у якой сяліне фактычна захавалі ўладу. Паліцыя і чыноўнікі былі выгнаны. Намешчылі чыкалі аб базілава халасіа. Рэвалюцыйныя сялянскія камітэты карысталіся велізарным аўтарытэтам. Яны кіравалі і судзілі. Іх судзілі бясспрэчна.

Поспехам сваім гурыйскі сялянскі рух абавязана цвёрдаму пролетарскаму кіраўніцтву. На чае руху, на камандных пастах сталі работчы, якія прайшлі палітычнаму адукацыі. Так праварадыла была на справе і блізкаў апрадула сабе ў рэвалюцыйнай ланініскай стратэгіі. Там, дзе больш стварылі баяны арганізацыі і павалі за сабой работчы клас, там і сяліне павалі за работчы. Гэта і забяспечыла такую несапраўдную сілу гурыйскага сялянскага руху. Ён быў палітычна толькі пасля таго, як царскі ўрад аказаўся пераможаным у Цэнтральнай Расіі.

У кініжы «Рэвалюцыйная барацьба сацыялістаў Грузіі ў 1905 годзе» гераічна гісторыя Гурый ажувае ў выглядзе карэспанданцкай а Каўказа, якія былі надрукаваны ў большавіцкіх газетах «Вперед» і «Пролетарій». Яны разгортаюцца перад чытачом вядома карышную большавіцка кіраўніцтва сялянскім рухам. Недадрама такую ўвагу ўдзельні ў брашуры ёсць даклад, прычатыны на в'ездзе тав. Міха Ціхака і рэвалюцыйна в'езда, заклячваюцца падрыхтаваны гераічна пролетарыята і сяліства Каўказа.

Дакументы таго часу па неабходнасці ааніяныя. У іх няма імянаў. У іх не названы той, хто быў арганізатарам і кіраўніком пеларадова атрада рэвалюцыі 1905 г. ў Закаўказзі, той, хто тады найбольш поўна ўвасобіў ланініскае вучэнне аб гетэмом пролетарыята і пролетарскі кіраўніцтва стыхіным сялянскім рухам. Цяпер нам вядома правады рэвалюцыі на Каўказе. Гэта — малады Сталін. Пра яго, не называючы яго імя, гаворыць карэспанданцкі ў большавіцкіх газетах. Яго фігура ўстае наперадзе рэвалюцый-

Каб партыйную прапаганду практычна паставіць як след, трэба паклопчыць з гэтымі беспарадкамі, а работу кожнага туртка і школ паставіць пад пастаяннае кіраўніцтва партарганізацыі. Сакратары парткомаў павінны ведаць і асабіста праверкаць, што і як выкладаецца ў школах і туртках, а апрача таго, самі павінны кіраваць асобнымі турткамі. Тады кіраўніцтва партарганізацыі не перапапа ажувацца з усёй практыкай прапагандысцкай работы.

Чацвёрты і самы важны недахоп прапагандысцкай работы — гэта часта нізкі якасны ўзровень партучобы. Многа ёсць скартслухачоў турток і школ на тое, што яны мала атрымліваюць ведаў і што выкладанне вядзення нярэдка так, што не захаліла слухача і не прымуае яго самастойна працаваць над пастаўленым пытаннем. Адсюль часта драгнае наведванне і нізкі ўзровень палітычных ведаў канчаючых школ і турток.

Аб чым гэта гаворыць? Аб тым, што нярэдка самі металы адукавання адукаваць у самай сетцы партасветы няправільныя.

Наша прапаганда павінна быць не адцягненая і сухой аубражы палажэнняў і цытатаў, а жывой, цікавай, захаліваючай, штурхаючай адукавачага на самастойнае мышленне, да самастойных вывадаў над сабой, да самастойных вывадаў і абавучэнняў. Ці можна так паставіць нашу прапаганду? Не толькі можна, але і патрэбна.

Як гэтага дабіцца і што для гэтага патрабуецца ад прапагандыста? Перш за ўсё, каб прапагандыст сам ведаў даволі добра тую прамету, аб якой ён павінен расказаць сваім слухачам. Ці так абстаць справа ў нас у раше вывадаў? Не. Нярэдка прапагандыст прыходзіць у турток або без усякай палітрэнай падрыхтоўкі, ападываюцца на свае злышчаны і вяды, або пасля белага працягу да нахалу некалькіх старонак з падручнікаў па гісторыі партыі і 2—3 гэтавых цытатаў з работ Леніна і тав. Сталіна. З такім, з дазволу сказаць, гістарычным і тэарэтычным «багажом» часта ідуць выкладчы людзі ў школ і туртки гісторыі партыі і ланінізма, будучы не ў стане грунтоўна адказаць на пытанні сваіх слухачоў.

Для таго, каб арабіць выкладанне жывым, цікавым і прыкмыным, нашым прапагандыстам неабходна навуцчыцца пастаянна супастаўляць мінулае з цяперашнім.

КРЫТКА І БІБЛІЯГРАФІЯ

МАЛАДЫ СТАЛІН

Рэвалюцыйная барацьба сацыялістаў Грузіі ў 1905 г. пад кіраўніцтвам ЦК ВКП(б) 1935. Стар. 60. * Вліні правады і настаўнік» — дапаўняе таварыша Сталіна ў Закаўказзі. Выхадзіць Закаўказскага ВКП(б) «Зара»

Сялянскі рух у Гурый ў 1902—1906 гг. авяенні гісторыі славянскіх зладанцаў легендарным. Чытары галы царскі ўрад стаяў у бясцілі перад невялікай работай, у якой сяліне фактычна захавалі ўладу. Паліцыя і чыноўнікі былі выгнаны. Намешчылі чыкалі аб базілава халасіа. Рэвалюцыйныя сялянскія камітэты карысталіся велізарным аўтарытэтам. Яны кіравалі і судзілі. Іх судзілі бясспрэчна.

Поспехам сваім гурыйскі сялянскі рух абавязана цвёрдаму пролетарскаму кіраўніцтву. На чае руху, на камандных пастах сталі работчы, якія прайшлі палітычнаму адукацыі. Так праварадыла была на справе і блізкаў апрадула сабе ў рэвалюцыйнай ланініскай стратэгіі. Там, дзе больш стварылі баяны арганізацыі і павалі за сабой работчы клас, там і сяліне павалі за работчы. Гэта і забяспечыла такую несапраўдную сілу гурыйскага сялянскага руху. Ён быў палітычна толькі пасля таго, як царскі ўрад аказаўся пераможаным у Цэнтральнай Расіі.

У кініжы «Рэвалюцыйная барацьба сацыялістаў Грузіі ў 1905 годзе» гераічна гісторыя Гурый ажувае ў выглядзе карэспанданцкай а Каўказа, якія былі надрукаваны ў большавіцкіх газетах «Вперед» і «Пролетарій». Яны разгортаюцца перад чытачом вядома карышную большавіцка кіраўніцтва сялянскім рухам. Недадрама такую ўвагу ўдзельні ў брашуры ёсць даклад, прычатыны на в'ездзе тав. Міха Ціхака і рэвалюцыйна в'езда, заклячваюцца падрыхтаваны гераічна пролетарыята і сяліства Каўказа.

Дакументы таго часу па неабходнасці ааніяныя. У іх няма імянаў. У іх не названы той, хто быў арганізатарам і кіраўніком пеларадова атрада рэвалюцыі 1905 г. ў Закаўказзі, той, хто тады найбольш поўна ўвасобіў ланініскае вучэнне аб гетэмом пролетарыята і пролетарскі кіраўніцтва стыхіным сялянскім рухам. Цяпер нам вядома правады рэвалюцыі на Каўказе. Гэта — малады Сталін. Пра яго, не называючы яго імя, гаворыць карэспанданцкі ў большавіцкіх газетах. Яго фігура ўстае наперадзе рэвалюцый-

нім, асобныя гістарычныя ці тэарэтычныя палажэнні /насячыць фактамі. Ніколі ў выкладанні нельга адбываць тэорыі ад жывой канкрэтнай рэчаіснасці. На жаль, канкрэтнай рэчаіснасці. На жаль, у нас з падручнікамі і з выкладаннем такога вядзена прадмета, даннем гісторыі партыі справа абстаць гісторыя драмна, як і з гісторыі СССР і ўсеагульнай гісторыі рый, аб якіх ЦК і СНК ў сваім рашэнні казалі, што «змест рашэння выкладання грамадзянскай гісторыі ў жывой цікавай форме з выкладання грамадзянскай гісторыі ў жывой цікавай форме з выкладання грамадзянскай гісторыі гістарычных дзеяччў — вучням павінен быць абстрактны вызначэнні грамадска-эканамічных фармацый, падмяняючы такім чынам, азынае выкладанне грамадзянскай гісторыі адзінацімні сацыялагічнымі схемамі. (З паставы СНК Саюза ССР і ЦК ВКП(б) ад 16 мая 1934 г.). Трэба палювіць гэты недахоп у нашых існуючых падручніках па гісторыі ВКП(б) з тым, каб усю справу выкладання гэтага прадмета весці на непераряднаму вывучэнню цалкам, а не па цытатах важнейшых работ Леніна і Сталіна.

Вось што патрабуецца ад нашых прапагандыстаў, калі яны хочунь насін гэта патрэснае званне ў нашай партыі.

Вось яшчэ адна важная ўмова для добрай работ прапагандыста. Яна заклячваюцца ў тым, каб свабей справы адносіцца не фармальна, а з найвышэйшай увагай і любоўю. Вось чымуд да сваіх слухачоў. Настойліва дабівацца сваёй мэты. Нашым прапагандыстам зноў-такі трэба ў гэтых адносінах азуцься памітаць, як увядзіла вылі прапагандыстскую работу Ленін і Сталін у работчы турток.

Такія, таварышы, галоўныя недахопы нашай прапагандысцкай работы. Усе яны, бязумоўна, лёгка могуць быць ліквідаваны, калі мы сур'ёзна аюймаем справы прапаганды, арабім гату работу першаступеннай, пачнем пэрапрадунаму абор і падрыхтоўку кадраў прапагандыстаў і настаўнікаў на чае прапагандысцкай работы нашых лепшых партыйных арганізатараў.

Партыя пад кіраўніцтвам ЦК і сваёй геніяльнага правадыра, свайго першага арганізатара і прапагандыста таварыша Сталіна, узяне на яшчэ большую арганізаваную і ідэяную вышнюю прапаганду ланінізма. (Бурныя доўгае ўстаючыя апладысменты, усё змаючы).

МАЛАДЫ СТАЛІН

Рэвалюцыйная барацьба сацыялістаў Грузіі ў 1905 г. пад кіраўніцтвам ЦК ВКП(б) 1935. Стар. 60. * Вліні правады і настаўнік» — дапаўняе таварыша Сталіна ў Закаўказзі. Выхадзіць Закаўказскага ВКП(б) «Зара»

Сялянскі рух у Гурый ў 1902—1906 гг. авяенні гісторыі славянскіх зладанцаў легендарным. Чытары галы царскі ўрад стаяў у бясцілі перад невялікай работай, у якой сяліне фактычна захавалі ўладу. Паліцыя і чыноўнікі былі выгнаны. Намешчылі чыкалі аб базілава халасіа. Рэвалюцыйныя сялянскія камітэты карысталіся велізарным аўтарытэтам. Яны кіравалі і судзілі. Іх судзілі бясспрэчна.

Поспехам сваім гурыйскі сялянскі рух абавязана цвёрдаму пролетарскаму кіраўніцтву. На чае руху, на камандных пастах сталі работчы, якія прайшлі палітычнаму адукацыі. Так праварадыла была на справе і блізкаў апрадула сабе ў рэвалюцыйнай ланініскай стратэгіі. Там, дзе больш стварылі баяны арганізацыі і павалі за сабой работчы клас, там і сяліне павалі за работчы. Гэта і забяспечыла такую несапраўдную сілу гурыйскага сялянскага руху. Ён быў палітычна толькі пасля таго, як царскі ўрад аказаўся пераможаным у Цэнтральнай Расіі.

У кініжы «Рэвалюцыйная барацьба сацыялістаў Грузіі ў 1905 годзе» гераічна гісторыя Гурый ажувае ў выглядзе карэспанданцкай а Каўказа, якія былі надрукаваны ў большавіцкіх газетах «Вперед» і «Пролетарій». Яны разгортаюцца перад чытачом вядома карышную большавіцка кіраўніцтва сялянскім рухам. Недадрама такую ўвагу ўдзельні ў брашуры ёсць даклад, прычатыны на в'ездзе тав. Міха Ціхака і рэвалюцыйна в'езда, заклячваюцца падрыхтаваны гераічна пролетарыята і сяліства Каўказа.

Дакументы таго часу па неабходнасці ааніяныя. У іх няма імянаў. У іх не названы той, хто быў арганізатарам і кіраўніком пеларадова атрада рэвалюцыі 1905 г. ў Закаўказзі, той, хто тады найбольш поўна ўвасобіў ланініскае вучэнне аб гетэмом пролетарыята і пролетарскі кіраўніцтва стыхіным сялянскім рухам. Цяпер нам вядома правады рэвалюцыі на Каўказе. Гэта — малады Сталін. Пра яго, не называючы яго імя, гаворыць карэспанданцкі ў большавіцкіх газетах. Яго фігура ўстае наперадзе рэвалюцый-

НАПЯРЭДАДНІ АБМЕНА ПАРТДАКУМЕНТАЎ ВЫВУЧАЕМ КОЖНАГА КОМУНІСТА

Праверка партыйных дакументаў дапамагае нам бліжэй вывучыць кожнага члена і кандыдата партыі. Рыхтуючыся да абмену партыйных дакументаў, мы шчыра глыбей вывучаем камуністаў і іх партыйныя якасці. Узяліся партработнікі да кожнага члена і кандыдата партыі. За студзень месяц у нашай партарганізацыі абсаворана 18 індывидуальных справаздач камуністаў. Пры справаздачах мы высленялі, як камуністы выконваюць статут партыі, наколькі яны моцна звязаны з беспартыйнымі рабочымі.

Падрыхтоўка да абмену партыйных дакументаў паказвае, што даўна не ўсе камуністы ведаюць статут партыі. Мы на такіх камуністаў, як Зайцава, Федарава і інш. азіралі асабліва вялікую ўвагу. Да астаўшых прымацавалі больш падрыхтаваных камуністаў, якіх з імі займаюцца, вывучаюць статут, дапамагаюць рыхтавацца да зняцця ў школе, правядзенню партгугараў і чытак з рабочымі.

Раступіў у нас людзі. Вось тав. Любоўскі, які раней, як кандыдат партыі, зусім у цэлу не адукаваны. Калі з ім працавалі, растлумачылі ролю камуніста на вытворчасці, ён стаў стаханавым.

пам, пачаў актыўна павядаць інтэлігентна і прымаць удзел у грамадскім жыцці. У апошні час значна вырастлі палітычна і добра працуюць рад камуністаў.

Вялікая работа праводзіцца партыяй з рэзервам. Сістэматычныя нарады, вучоба, інструктаж, праверка выканання заданняў і дапамога ў выкананні іх дала магчымасць стварыць моцны рэзерв і вылучыць паспяховых камуністаў на адрывацы работ. Так, тав. Франкевіч быў вылучыў майстрам цеха, Няміроўскага — загадчыкам аддзела кадрў, Самончыка — партаргам.

За апошні час мы больш ўзмоўнена працуем з беспартыйным актывам, уважліва рыхтуем лепшых непартыйных большавікоў да ўступлення ў партыю. Спадчуваючы вучацца, а імі вядзецца сістэматычная работа.

Час, які застаецца на пачатку абмену партыйных дакументаў, мы скарыстоўваем штодзённа для ўважлівага паліпавнення ўнутрыпартыйнай работы, падрыхтоўкі кожнага камуніста да абмену партдакументаў.

ФІНКЕЛЬБЕРГ,
Сакратар парткома фабрыкі
«Х Насстрычнік»
Рэчыца.

Аб некаторых „пасіўных“

Адпачыў ў габінеце сакратара Менскага горсовета тав. Казлоўска сабралася некалькі членаў парткома. Сядаўшы таварышы і думалі — каго аднесці да пасіўных камуністаў, з каго пачаць спіс, якім павінен быць на партыйным сходзе горсовета аперыраваць у дэкларацыі тав. Казлоўскі.

Разам размылі — першым у спіс пасіўна ўнесці кандыдата партыі тав. Бабровіча. На самой справе: поффер, едзіць сабе на машыне, на партыйных сходках у яго язык заплятаецца — выступіць як след не ўмее.

З тав. Бабровіча Казлоўскі і пачаў свой даклад на тэму «Абмен партыйных дакументаў і нашы заданні».

Што ведаюць члены парткома аб тав. Бабровічу? Тое, што ён кандыдат з 1932 г., сходы наводнае, але выступае зражук. Партыйных нагурузак не мае. Вучыцца ў кандыдацкай школе. Як пасівае? Хто яго ведае...

Больш нічога аб Бабровічу ніхто не ведае. На справе ж гэта адзіны сваёй рабоце камуніст, анімаецца сваёй прафесіяй. На яго ініцыятыва была арганізавана тэхнічная вучоба ў гаражы, і два пофферы адалі экзамен на «выдатна», а два на «добра». Сярод поффераў Бабровіч карыстаецца вялікім аўтарытэтам, на што паказвае хоць-бы наступны прыклад. Бабровічу не раўняліся даверыць абавязкі чытаць у гаражы, лічыць, што ён не справіцца. Чытаць каму прымацавалі тав. Казлоўскага. Між тым амаль што годзе, як толькі атрымаўшы асветную газету, усе тры пофферы ўжо самі чытаюць да тав. Бабровіча і ён ім чытае і растлумачвае працітаны матэрыял.

У парткоме ведалі, што Бабровіч вучыцца. Але як вучыцца — не ведалі, думалі, што не асабліва добра. У спраўдэнцы Бабровіч вучыцца вельмі добра, з захапленнем. Ён чытае «Правду» і не дрэнна ў ёй разбіраецца.

Вось твар чалавека, аднесенага парткомчыкамі да безнадзейнага пасіва.

А вось другі прыклад. У партгруппе горуцтваўдаўляць член партыі тав. Сурановіч. У партыі яна ўжо 14 год. Добра спраўдэнца са сваёй непасрэднай абавязкай. Умоўнена працуе над сабой. Вучыцца яна ў школе адзіночка пры Доме партактыва. Устае пытанне: чаму не разам са сваёй арганізацыяй? На гэта яна адказвае:

— Я чыкала, чыкала пачатку вучобы ў нас. Ваду — нічога не выходзіць, а я хачу вучыцца. Вось я і пашла ў Дом партактыва. Маю не хачелі там зацікаваць, але бачачы, што я ўпарта наведваю заняткі, мяне зацікаваць.

Партком ні аднаго разу не спытаў Сурановіч, ці вучыцца яна, як вучыцца.

Адукавае сабе Сурановіч адзіночкай. І гэта не выпадкова. Пастаўлена партыйнай работай у горсовете не да магчымасці добра вучыцца людзей. Як правіла, адважныя работнікі — яны ж і партактыў, а іныя сні тое, ці сбе — пасіў. Сакратар парткома да апошніх дзён быў сакратар горсовета т. Казлоўскі. Партгруппы горуцтваўдаўляць — загадчык гэтым аддзелам Саф'ян. Партгруппы гарфа — заг. гарфа Залескі. У партком уваходзілі: сакратар горсовета, заг. вясняны аддзела, загадчык гарфа. Так крэй актыва зашчыўся.

Партыйна-выхавачая работа была і раней пастаўлена з рук вон дрэнна. Гэта з дастатковай рэзакцыя запісана і ў выніках праверкі партыйных дакументаў. Пасіў праверкі партыйнага рада ніколі не паленілася.

У партгруппе горуцтваўдаўляць два месяцы зусім партгруппа не было і партгруппа не абралася. Потым выбралі Саф'яна. Але група і цяпер амаль не абраецца.

У партгруппе сакратарыята горсовета партгруппа няма, лоўгі час была без партгруппа група фіналіда. У апошні час выбралі Залескага, але аживіўшы ў партыйнае жыццё гэта не ўнесла.

Пры такой сістэме работы можна ведаць, што член партыі т. Коленская загадвае сталовай, не мае партыйных нагурузак і не мае партыйнага схода, але не гэта не ведаць, што яна, быўшая беспартыйная, толькі нядаўна ліквідавала няпрамацкасць і адукавае партрэбу ў вялікай таварыскай дапамозе. Можна ведаць, што жандарды партыі Рохіна «первалі і нявытрыманая», але не гэта ведаць, у якіх умовах жыве і працуе т. Рохіна.

Падволяючы вынікі праверкі партдакументаў, партком моцна біў сабе ў грудзі, прызнаючы і прытупленне пільнасці, і слабае масавую работу. Прайшло больш двух месяцаў. Пента не відаць, каб з тав. партыі што-небудзь змянілася.

ПУНШАНСКАЯ.

ХОД ПАРДРЫХОТКІ ДА ВЕСНАВОЙ СЯБЫ ПА БССР НА 20 ЛЮТАГА 1936 Г.

На частаце	Па ўсёх жаці	Прадпачынае праца пры трэс	Абменна гату- довага насення
1. Дзяржынскі	21566	2520	96,9
2. Заслаўскі	12680	343	99,1
3. Бярэзінскі	11471	358	100,0
4. Круглянскі	8450	380	80,2
5. Капыльскі	8251	330	100,0
6. Расонскі	6993	1331	100,0
7. Пухавіцкі	6924	116	100,0
8. Логойскі	6228	1536	96,6
9. Драгечынскі	6078	882	91,0
10. Гомельскі	5656	5410	85,3
11. Капатэвіцкі	4764	154	100,0
12. Клічаўскі	4446	72	100,0
13. Рэчыцкі	3962	1367	100,0
14. Ветраўскі	3167	300	99,5
15. Любанскі	2968	—	100,0
16. Тураўскі	1174	—	100,0
17. Добружскі	1064	228	76,9
18. Турэўскі	9183	1457	100,0
19. Бялыніцкі	—	850	100,0
20. Грэцкі	6837	—	100,0
21. Ушацкі	14822	317	100,0
22. Мазырска-Славатскі	5335	1856	100,0
23. Касцюковіцкі	12297	2305	100,0
24. Клімавіцкі	7810	366	92,4
25. Асецкі	3333	51	98,5
26. Слуцкі	8003	—	92,5
27. Полацкі	7472	765	100,0
28. Крукіскі	12344	1380	93,8
29. Уварыцкі	10954	473	93,6
30. Глукі	12567	1009	100,0
31. Старадарожскі	7119	555	100,0
32. Барысаўскі	12199	234	100,0
33. Віцебскі	13573	3139	100,0
34. Гарадніцкі	13590	277	96,6
35. Уздзенскі	5392	—	94,7
36. Бялыніцкі	12762	410	100,0
37. Дубровенскі	15916	1893	100,0
38. Чырвонаяслабодскі	3839	68	100,0
39. Хойніцкі	5556	1655	100,0
40. Камярыцкі	904	69	108,0
41. Церахоўскі	4741	724	79,7
42. Нарыйскі	6740	—	93,7
43. Старабінскі	5524	172	100,0
44. Рагачоўскі	10090	1284	84,1
45. Жыткавіцкі	3437	416	100,0
46. Чацэрска-Славатскі	829	264	98,0
47. Горацкі	18778	3486	94,5
48. Прыпяцкі	6734	—	100,0
49. Чырвонапольскі	7075	922	83,4
50. Магілёўскі	28470	2824	84,3
51. Чашніцкі	6381	562	100,0
52. Плесчаніцкі	9683	302	88,6
53. Крычаўскі	3797	291	82,7
54. Чырвяцкі	8277	50	100,0
55. Талачынскі	16789	3096	87,1
56. Менскі	8904	1295	96,5
57. Лельчыцкі	851	176	100,0
58. Веткаўскі	3257	640	100,0
59. Дарэвіцкі	2980	2557	93,5
60. Нарэўскі	3628	250	92,3
61. Хойніцкі	8735	162	100,0
62. Мінска-Славатскі	23581	276	84,0
63. Жыткавіцкі	8592	184	98,7
64. Пятрыкоўскі	5997	1530	100,0
65. Чавускі	26829	821	100,0
66. Ельскі	2973	155	100,0
67. Пінскі	6984	—	66,7
68. Шклоўскі	28578	1622	95,7
69. Бабруйскі	1285	8	96,4
70. Мухаўскі	9822	928	91,3
71. Смалвіцкі	1811	1323	92,7
72. Асіповіцкі	4237	15	100,0
73. Суражскі	8881	88	92,7
74. Сіроцінскі	10419	3554	100,0
75. Кармянскі	5428	181	97,1
76. Смалвіцкі	12202	366	98,6
77. Аршанскі	18903	1083	100,0
78. Брагінскі	2607	488	100,0
79. Журавіцкі	9200	102	71,1
80. Лёўнаўскі	15700	1617	100,0
81. Чэрвеньскі	5996	31	80,6
82. Лепельскі	8948	—	100,0
83. Сенненскі	9368	664	91,8
84. Буда-Кашалёўскі	4156	1198	84,0
85. Багушэўскі	8088	252	100,0
86. Халопеніцкі	5683	2291	94,9
87. Быхаўскі	7173	814	100,0
88. Дрыбінскі	8179	557	97,9
89. Бешанковіцкі	3936	457	100,0
90. Свяцільскі	—	—	92,4
Па БССР:	754826	72407	94,9
Было на 10/II 1936 г.:	—	—	92,6
Было на 20/II 1936 г.:	—	—	78,9

УЧОТНА-СТАТЫСТЫЧНЫ АДДЕЛ НАРКМЗЕМА БССР.

Павялічым прыплод свінаматак

На сваёй ферме ў нагаса «1 май», Бароньскага сельсовета, Касцюковіцкага раёна, мы дабіліся ў 1935 годзе надрыхных вынікаў. Ад 24 свінаматак мы атрымалі на два апаросы, на кожную свінаматку захававалі на 12,6 парасят; дзятрымова выканалі дзяржаўны план на пачатку і на мясца пастаўках.

Такіх поспехаў у сваёй ферме мы дабіліся дзякуючы правядзенню ў жыццё пунтаў стаўнага статута аб жывёлагадоўчых брыгадах і ўкараненню згодна іх.

Большасць нашых свінароў працуе на ферме 3—5 год. У нас устаноўлены шэрады распарадкаў. Кармленне і паенне свіней робіцца рэгулярна ў адзін і той-жа час.

Адны атрымалі дасягненні нас не задавальваюць. Намі яшчэ не скарыстаны ўсе наяўныя магчымасці для павышэння прадукцыйнасці фермы.

Задачы, пастаўленыя таварышам Сталіным па ўдзяльнасці і павышэнню прадукцыйнасці працы, абавязваюць нас, работнікаў свінагодоўлі, карэным чынам перабудаваць сваю работу.

Наша лепшая свінара, стаханавіца т. **Бабашова Ульяна**, будучы на прыёме ў старшын ЦВК БССР і БССР т. Чарыкова, абавязалася атрымаць у 1936 годзе ад кожнай амацаванай да ёй свінаматкі не менш 60 пулоў прыплоду.

Добра падлічваючы, мы раілі атрымаць на 60 пулоў прыплоду ад кожнай свінаматкі па ўсёй ферме.

Як мы мяркуем гэтага дабіцца? Перш за ўсё, мы амацавалі ад кожнай свінараі на 6 свінаматак з тым, каб кожная даглядала гэтых матак і вырошчвала ўвесь прыплод ад іх.

Каб мець за год на 60 пулоў прыплоду ад маткі, мы павіны атрымаць ад яе на два апаросы. Да гэтага пачалі рыхтавацца яшчэ з восні. 30 свінаматак былі адукаваны ў лістапад і снежні мінулага года. Вянованы апаросы ад усіх матак мы атрымалі ў красавіку і красавіку 1936 года. Каб атрымаць другі апарос не пазней 10 кастрычніка, мы раілі 4 свінаматкі адукаваць у красавіку, 8 у маі і 18 у першай палове чэрвеня.

Для паліпавнення якасці стала мы набылі двух чыстакроўных буйных белых англійскіх хракоў.

Рамацоўку ролю ў свінагодоўлі адгрываюць добры выпасы. Таму мы раілі засеяць 12 гектараў вікі выключна для выпасу і 4 гектараў пажыўнага турнепу. Прычым сябуй правядзем у некалькі тэрмінаў з тым, каб на працягу свей вясны, лета і восні мець зялёны корм.

На ферме устаноўлены шэрады распарадкаў дня, у якім прадугледжана прохаравае кармленне і паенне дарослых свіней і чатырразовае — маладняка і аджормачнык.

На практыцы мы пераканаліся, што хутка ўзвыць прадукцыйнасць стала можна толькі адукаваць тэхніку свінагодоўлі. Мы арганізавалі аэрацыйныя гурткі, дзе два разы ў тыдзень праводзім заняткі з усімі работнікамі фермы.

Мы ўпэўнены, што правядзеннем вышэй пералічаных мерапрыемстваў, у партыі і крамалівай работай мы дабімся ператварэння нашай фермы ў стаханавую.

Ад кожнай свінаматкі вырасім не менш 60 пулоў прыплоду за год! Такі наш лозунг.

Будзем амацацца за права ўдзелу на ўсеагульнай сельскагаспадарчай выстаўцы ў 1937 годзе.

Старшыня нагаса АКСЕНАУ,
Загадчык фермы
ДЗМІТРАЧЭНКА,
Свінараі: **БАБОШАВА УЛЬЯНА,**
ШАШУРА НАТАЛЬЯ,
КУЛЯШОВА НАЦЯ, АТЧАЛКА ДАМНА.

Нагаса «1 май», Бароньскага сельсовета, Касцюковіцкага раёна.

МАЛЕНЬКІ ФЕЛЬЕТОН ХОЦЬ-БЫ У ФУРМАНА ЗАПЫТАЛІСЯ

«Калі на клетцы сляны прачытаеш «буйвал» — не вер вачам сваім», — папярэджаў некалі Козьма Прутков. І добра, што пазіўна, бо такіх «буйвалаў» мы яшчэ сустракаем часамі на старонках некаторых газет. Вось, напрыклад, якая «буйвала» падоўгае сваёй чытачу газета «Піонер Беларусі» (№ 5, 1936 г.), расказваючы пра падарожжа Марко Поло і яго бацькі Матэо Поло, «Ніколя (дзядзька Марко Поло — К. М.) і Матэо, абдумваючы, як-бы лепш і выгадней збыць свае тавары, раілі ішчыць птушцы ў чужых далёкіх краінах і адправіліся ў Чорнае мора, каб адтуль са сваім караблём пчыць далей на ўсход. І вось, зусім вышкочыла яны палаті ў Манголію...»

А сам Марко Поло, паводле артыкула, зусім ужо даўка быў. Гэта відаць з таго, як ён з бацькай і Канстанцінамі дамоу варажыцца.

«Перамагаючы цяжкасці падарожжа, яны нарашце дасягаюць спачатку Трапеунда, пасля Калхіна, астравоў Суматры і Цейлона і Канстанцінопалю, адкуль у 1295 годзе вяртаюцца на радзіму ў Венецыю».

Наколькі вядома піонерам, горад Трапеунд спарадэку знаходзіўся ў Малой Азіі на беразе Чорнага мора і ніколі ніколі не адлучаўся. Чаго-ж было гэтаму Марко Поло з Трапеунда варажыцца зноў у Калхіну, на Суматру, на Цейлон, каб трапіць у Канстанцінопаль? Вось дзе ўжо за дурной галавой нагам неспякой Каб такую галаву спрадэду меў Марко Поло, дык не бачыць-бы яму Венецыі, як сваіх вушэй.

Каму належыць галава, што складала такі маршрут, нам так і не судзіцца ведаць, — аўтар свайго прозвішча падпісаў не адважыўся. Затое рэдакцыя адважылася змяніць гэту непрыемную балбату, у нас піонеры пташаюць, дзе супрацоўнік «Піонера Беларусі» географію вывучылі. У пані Практакавай, — адказваем мы.

А метад пані Практакавай усім вядомы: Калі пачынаюцца гутаркі пра географію, яна кажа: «А фурмані-ж нашто? Гэта іх спра-»

набывае нейкую пачытаць-малітвенную форму і зусім не ўставае зместу новага савецкага Каўказа».

Казахстан такім чынам на Каўказе апынуўся! Вось што значыць не судзіць пані Практакавай. Другі раз калі будзеце пісаць крытычны артыкул, таварышы Ліпін, абавязкова запрашайце фурмана. А хто ім і верыць гэтым пташам: другі возьме ды наўмысьне падуне вам яку-небудзь Заходнюю вобласць і ламі тавы галаву, угадаць, дзе яна знаходзіцца. А фурман вам адраду можа сказаць. Не саромейцеся. Калі ўжо ў нас такіх фурман, што ведаюць больш за вучоцка крытыка, дык саромецца яма чаго: прасіце, няхай дапамагуюць.

А рэдактарам-бы не шкодзіла больш уважліва і больш крытычна чытаць матэрыял, які мы дэюць у друк. А то самі-жа можа быць непрыемнасць. Паедае, скажам, рэдактар «Літаратуры і мастацтва» т. Гурскі ў Абхазію спіну паграць. А Раман Ліпін ужо Грандзіноў туды перахвіць. Вось і паграеў ты, калі хочаш, зусім благага справа можа выйсці. Калі ўжо самі рэдакцыя не могуць з географіяй управіцца, дык няхай-бы хоць па фурману ўзлі.

К. КРАПІВА.

«Дварані толькі скажы: запытай мяне туды—заваяўць, куды хочаш».

Літаратуры крытык Раман Ліпін, відаць, такеама праходзіў курс географіі разам з Літграфічнай. Але-ж той недарасла хоць крытычны артыкул не пісаў і памятаючы наказ пані Практакавай, заўсёды ў крытычным момант зварачаўся да фурмана. А вось Раман Ліпін пастаўляўся на свае сілы і вышаў на працу. Надрукаваў ён у газеце «Літаратура і мастацтва» (№ 9, 1936 г.) артыкул пра зборнік вершаў А. Званова («Мая радзіма»). І кожны ў гэтым артыкуле аплумбу. Колькі пагарды да аўтара. Колькі кавалерыйскага спрыту. І прасякаў-бы Раман Ліпін ішчыцца ад першай старонкі зборніка да апошняй, каб не гэта прадэляе географію. І тэраб-ж ён кляўся трапіць пад каніты. Вылецеў крытык з сядла, распстаўся, і ўся яго навуковасць, яна на дзюны. Вось што ён піша, работчы казахстанскі вершы Званова:

Будаванства дома пісьменніку-архитектору Нікалаю Остроўскаму ў Сочы ўчорна закончана. Зараз вядуцца работы па ўнутранай аздабцы памяці.

У СОЮЗНАМ СЯІЗУ ССР

Союзнаком Сяізу ССР разгледзеў папярэдняе ў Парыжы 21 студзеня г. р. дагавор аб падпісанні паміж Сяізам ССР і Французскай рэспублікай да гандлёвага пагаднення, заключанага 6 студзеня 1936 года, і паставіў...

ЗАКРЫЛАСЯ УБЕСАЮЗНАЯ НАРАДА ПА ПАВЫШЭННЮ УРАДЖАЙНАСЦІ ІЛЬНУ-ДАГУНЦЫ

МАСКВА, 27 лютага. (БЕЛТА). Закрылася ўбесаяюзная нарада па павышэнню ўраджайнасці ільну-дагунцы. Народа расправяла мерапрыемствы па павышэнню агратэхнікі, развіццю селекцыйнага насеннаводства, механізацыі і інш.

МІТЫНГ ПАМЯЦІ АКАДЭМІКА І. П. ПАУЛАВА

27 лютага ў сувязі з смерцю акадэміка І. П. Паўлава ў Беларускай дзяржаўнай універсітэце адбыўся жалобны мітынг, на якім прысутнічала каля 600 студэнтаў і выкладчыкаў — навуковых работнікаў.

ПАСАДКА ЛЕСУ З САМАЛЁТА

У бачным годзе Лесбод упершыню ў БССР правядае вопыт пасадкі лесу з хвойных парод у Выхаўскай раёне з самалёта на плошчы 400 гектараў.

ВЫВУЧЭННЕ ВОПЫТУ ПЕРАДАВЫХ КАЛГАСАУ І КАЛГАСІНКАУ БССР

Інстытут аграрнабудаўніцтва і эканомікі Беларускай акадэміі навуک вывучае вопыт перадавых калгасаў і калгасінікаў БССР, атрымаўшы ў мінулым годзе рэкордны ўраджай збожжавых культур.

ЗЛЕТ СТАХАНАУЦАУ ХАРЧОВАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ

ВІЦЕБСК, 25. (Па тэлефону ад кар. «Звязды»). 25—26 лютага ў клубе асцяпа завода алмазаў і гародніннай прамысловасці Віцебска, у харчовай прамысловасці ўдзельнічаў 350 стыханаўцаў.

У СНК БССР

У 18 свінагадоўчых саўгасах, якія прыняты Наркмамам БССР ад Наркмаўгасаў ССР, абмежавана кармоўная база для свінагадоўчых, але ёсць многа сажалок і выпасаў для буйнай ратавай жывёлы.

НАПЯРЭДАНІ МІЖНАРОДНАГА ЖАНОЧАГА ДНЯ

Да міжнароднага камуністычнага жанолага дні — 8 сакавіка Цэнтральны совет Асабныхіх БССР іравадзіць заавочныя спартыўна-аградарскія і спартыўныя навіны жаноцкай каманды Мінска, Віцебска, Гомеля, Баўруйска, Оршы, Палатка і Магілёва.

ВЯЧЭРНІ ТЭХНІКУМ ДЛЯ СТАХАНАУЦАУ

БАЎРУЙСК, 27 лютага. (Кар. «Звязды»). У лютым сакавіка пры баўруйскім лесатэхнікумі ўвядуць спецыяльныя курсы вярчэняў аградарства першы курс вярчэняў тэхнікума для стыханаўцаў дэсаправочнай прамысловасці Баўруйска.

АРАМАТЫЧНЫЯ АМІНЫ З ТАРФЯНОЙ СМАЛЫ

Брыгада навуковых работнікаў хімічнага інстытута Беларускай акадэміі навук пад кіраўніцтвам праф. Казлова паспяхова завяршыла вопыт па пераапрацоўцы тарфяных фенолаў, якія здабываюцца з тарфяной смалы, у ароматычныя аміны — татуідзіні і інш.

АБ НАЗНАЧЭННІ ТАВ. ГЕРШОНА І. Х. НАМЕСНІКАМ НАРОДНАГА КАМІСАРА АСВЕТЫ БССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР паставіў: Назначыць тав. Гершона І. Х. Іосфа Хатэвіча першым намеснікам дзяржаўнага камісара асветы БССР.

АБ АСЛАБАННІ Т. ГОРЫНА (КАЛЯДЫ) П. О. АД АБАВЯЖКАУ ПРЭЗІДЭНТА БЕЛАРУСКАЙ АКАДЭМІІ НАВУК

Совет Народных Камісараў БССР паставіў: У сувязі з адзіем акадэміка Горына (Каляды) Паўла Осіпавіча ў Маскву па іншым рабату, абмежавана яго ад абавязкаў члена прэзідыума і прэзідэнта Беларускай акадэміі навук.

АБ НАЗНАЧЭННІ ТАВ. ГЕРШОНА І. Х. НАМЕСНІКАМ НАРОДНАГА КАМІСАРА АСВЕТЫ БССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР паставіў: Назначыць тав. Гершона І. Х. Іосфа Хатэвіча першым намеснікам дзяржаўнага камісара асветы БССР.

АБ НАЗНАЧЭННІ ТАВ. ГЕРШОНА І. Х. НАМЕСНІКАМ НАРОДНАГА КАМІСАРА АСВЕТЫ БССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР паставіў: Назначыць тав. Гершона І. Х. Іосфа Хатэвіча першым намеснікам дзяржаўнага камісара асветы БССР.

ГОД НАРАДЖЭННЯ 1815

Сівыя валасы, маршчыністы твар, вышэйшы ад старасці вочы, сагнуўшы ад цяжкай працы пальцы рук — такі аналворны выгляд нашоўна самага старэйшага чалавека Савецкай Беларусі Давіда Кірэвіча Балыка.

МЭРАПРЫЕМСТВЫ ПА БАРАЦЬБЕ З ГРЫПАМ

Наркмаат аховы адрозняў БССР расправяў рад новых мерапрыемстваў па барацьбе з захворваннем на грып. Гэтымі дзямі з адрозняў дае дыскі «АБ пры» змяшчаюць у сабе аэзімаліны, Праф. Фрыдмансаў спецыяльнаму брыгаду аб грыпе.

СЕЛЬСКІЯ АПТЭКІ

Па БССР налічваецца 70 сельскіх аптэк. Такія аптэкі ёсць у Чарэпінскім, Лагоцінскім, Заслаўскім і іншых раёнах. У бачным годзе адкрываюцца яшчэ 25 сельскіх аптэк.

СЕАНС ГРОСМЕЙСТЭРА ЛАСКЕРА

Зала Менскага Дома партактыва перадавала многа шахматыстаў стаўшы БССР з'явіліся на сенае аляцасвай ігры на 25 дошках, які даваў 26 лютага былі чымсь пераможцамі на шахматах гросмейстэр дотэр Эмануіл Ласкера.

ЗАВОЧНЫЯ СПАРТОРНІЦТВА МЕНСКІХ І БАУМАНСКІХ СТРАЛКОУ

26 лютага закончыліся заавочныя спартыўна-аградарскія спартыўныя навіны каманды Мінска і спартыўна-аградарскім клубам імя Варашылава, Баўманскага раёна Масквы. Лепшыя вынікі па камандзе маўстрэ стралковага спорту мае тав. Пішэвіч (педэстаўт), які з'явіўся на 85 ачкоў са 100 матчымак.

ЦЫБЕС.

У гэтым вечары ў Гомелі ў Менск прыехаў гросмейстэр Аляксей Літвінчук. Ён прысутнічаў на сенае гросмейстэра Ласкера.

СЕАНС ШАХМАТНАЙ ІГРЫ ГРОСМЕЙСТЭРА ЛІЛЕНТАЛА

Учора ў менскім шахматна-папулярным клубе гросмейстэр Аляксей Літвінчук даў сенае аляцасвай ігры ў шахматы на 5 дошках. Супроць гросмейстэра іграў шахматыст Станіслаў Іванюк, Брайман, Насіраўнак і Маневіч.

ГАЗЕТНЫЯ РАДКІ

КАВАЛЕРЫЙСКАЕ АДЗЯЛЕННЕ У СОУГАСЕ
У саўгасе Пымквічы, Каляцкага раёна, арганізавана кавалерыйскае абдэрацнае аддзяленне. Прыведзены ўжо адны аянткі.

У СУПРОЦЬ ГАЗАХ ЗА ВАРШТАТАМ

Работы і работнікі аршанскай ільносавалінай фабрыкі ў гонар дзя Чырвонай арміі 30 мінуту правядаў у супроцьгазах. Работа праходзіла нармальна і без перабоў.

ПРОДАЖ ПРАВОДЗІЦА УСІМ

у неабмежаванай колькасці ў бачных эксацы ад 50 да 200 к і 10 грама. Адрозна Інагароднім накунікам — на працягу 5 дзён з дня атрымання за ка за у

У АДЗЕЛ АБ'ЯУ РЕДАКЦЫІ ЗВЯЗДЫ ПА ТЭЛ. 21-845

Заказы накіроўваць поштай, або тэлеграфам на адроз: Мінск-Вел. чз, маргзвод «МАРГЗЫТА»

Першы Беларускі дзяржаўны театр БДТ-1. 28 лютага ПЛАТОН КРЭЧЭТ. Пачатак у 8 г. веч. Билеты ў касе театра.

ДА УВАГІ ГАНДЛЮЮЧЫХ АРГАНІЗАЦЫІ І СЕТКІ ГРАМАДСКАГА — ХАРЧАВАННЯ — Гомельскія кантор «МАРГЗЫТА» ПРАДАЕ ФРАНКО-СТАНЦЫЯ ПРЫЗНАЧЭННЯ маргасолі — мухонны тлушч, прыгатаваны з высокагадзюнах, рафінаваных чышчанах ад іншых прымесаў.

ЛЕПШЫ АДПАЧЫНАК ПАДАРОЖЖА па СССР у 1936 г. АДКРЫТЫ наступныя МАРШРУТЫ: КРЫМ, КАУКАЗ, АЛТАЙ, ВОЛГА, БЕЛ. БАЛТ. КАНАЛ, ЗАПАЛЯР'Е, У КРАІНА ВОЗ, СЕЛІГЕР, МАСКВА, ЛЕНІНГ, РАД, КУЗБАС, МІЧУРЫНСК.

УКРАЇНСКІ ЦЭНТРАЛЬНЫ ІНСТЫТУТ ЭНДОКРИНОЛОГИИ И ОРГАНОТЕРАПИИ. ГЕМАТОГЕН. ДЕТСКИЙ і пастылка і для ВЗРОСЛЫХ в драмміроааных таблетках.